

ten art news

01/2016

obsah

art news

Interview Stano Lajda	2 - 3
Odborná exkurzia Londýn	4
London Calling	5
London Museums	6 - 7
Very British problems	8
Knižné a seriálové typy	9
PRAHA	10 - 11
Pre budúcich prvákov	12
Odbory	13
Stužková vs. Ples	14 - 16
Interview so štvrtákmi	17 - 18
Komix Workshop	19
4.A a 4.B.	20 - 21

redaktori:

Marek Wolf 3.B.
Simona Halúsková 3.B.
Lucia Brezovská 2.A.
Andrea Gabajová 2.A.
Júlia Budošová 4.A.
Patrícia Škrobianová 4.A.
Barbora Kučeríková 4.B.
Róbert Púček 2.A.

Spolupracovali: Sabína Muráňová
Barbora Kučeríková

Zodpovedný učiteľ: Mgr. Helena Kučerová

Korektúra:
Mgr. Viera Sebínová

Súkromná Stredná
Umelecká Škola Žilina
Háľkova 2968/22
010 01 Žilina

editoriál

šéfredaktor: **Michele Stič Šedivá**

S týmto novým školským rokom sa u nás odohralo veľa zmien. Štvrtáčky odišli, z tretiačok sú maturantky a redakčná rada stratila pár členov, no rovnako tak pribrala nových. Týmto chcem poďakovať tým, ktorí tu už s nami nepracujú a rovnako tým, ktorí sa na to dali a baví ich to. Chcela som vám poďakovať každému zvlášť, ale to by bolo dlhé a nikto by to nečítal.

V tomto čísle vám ponúkneme trochu z nášho študentského života, o exkurziách, či workshopoch, stužkových...

Taktiež o téme, ktorá našich študentov dosť rozdebovala - stužková alebo ples?

Snažili sme sa, obaja [ja a Robo] sme sa toho na začiatku dosť báli, bolo to náročné, ale veríme, že ďalšie čísla budú stále lepšie a lepšie, aj keď ani za toto sa nehanbíme.

Osobite chcem poďakovať Sabíne Muráňovej za fotku na titulke, ktorú následne upravil náš grafik. Myslím si, že sme pekný príklad toho, ako dokáže niekoľko ľudí spolupracovať, spolu niečo vytvoriť a za túto príležitosť som naozaj vďačná, rovnako aj pani učiteľke Hele Kučerovej

Tak dúfam, že aj vám sa bude naša práca páčiť, podporíte nás v ďalšom pokračovaní a možno sa k nám rozhodnete pridať. Želám vám veľa šťastia do nového školského pol-roku a ak sa tento časopis dostane aj do rúk budúcich prvákov, dúfam, že si vyberiete tú najlepšiu školu – tú našu.

Interview s pánom učiteľom Lajdom

Stanislav Lajda, karikaturista, maliar, ilustrátorista, ale hlavne skvelý učiteľ. Určite ho každý poznáte, ak nie osobne, tak z počutia. Verte či nie, pán učiteľ tento rok oslávi 57. narodeniny a nie je pochyb o tom, že má talentu na rozdávanie a očividne sa nechce ani podeliť :D. My sme sa ho rozhodli trochu vyspovedať, a priniesť vám tento kúsok z jeho "súkromia".

Od kolkých rokov sa zaujímate o umenie a čo vás k tomu viedlo?

Asi tak od 2 – 3 rokov. Vtedy som s tým začínal. Moji starí rodičia boli učelia, tak sme mali doma veľa kníh o zvieratách, prírode, a pod. Zaujímalo ma to a chcel som si to nakresliť. Rôzne obrázky som si postupne odkresľoval. Potom som kreslil po stenách namiesto papierov. Umenie ma vždy fascinovalo, a tak ma rodičia dali do ľudovej školy umenia.

Čo je vašou inšpiráciou pri tvorbe? Kde beriete nápady na tvorenie?

Nemám nič konkrétne, čo by som bral ako inšpiráciu. Mňa inšpiruje všetko. Od prírody, až po politické a svetové záležitosti. Treba si všímať svet a ono to príde samo. Nič nerobím nasilu.

Určite pracujete na viacerých obrazoch. Určite však máte nejaký „výnimočný“, alebo...?

Áno, mám toho dosť. Stále robím na niečom. Vždy prichádzajú nové nápady, ktoré treba zachytiť. Akurát pracujem už dlhšiu dobu na takom menšom „reštaurovaní“ Poslednej večere od Da Vinciho. Ja som dosť realista a myslím si, že dobrý, a že mám na to pokúsiť sa o niečo také ako je Posledná večera. S tým rozdielom, že on to mal zmáknuté za 2 mesiace, a ja to robím už 6 rokov.

Robíte to aj z vlastnej hlavy alebo len z nejakých obrázkov?

Nie, z vlastnej hlavy to nerobím, to by som asi nezvládol a ani sa to asi nedá, ale robím to podľa viacerých kópií, aby som nezanedbal ani ten najmenší detail. Píšem o tom aj knihu pre takých ľudí, ktorí sa v tom tak veľmi nevyznajú, aby si vedeli aj oni o tom spraviť vlastný obraz.

Baví vás učiť na tejto škole? Odkedy ste tu a aký máte vzťah k žiakom?

Učím tu už 3 roky. Videl som inzerát v novinách, že hľadajú učiteľa kresby. Tak som sa ozval, pretože som sa tomu vždy chcel venovať a myslím si, že je dobré, že môžem svoje skúsenosti odovzdať aj iným. Vždy som to podporoval a som rád, že tu taká škola vznikla. Sám som chcel ísť na školu umenia do Bratislavy, ale rodičia ma nepustili. Vzťah k žiakom mám, myslím si, dobrý, ale pokiaľ sa žiak nemá záujem učiť, radšej sa venujem niekomu, kto nemá toľko talentu, ale chce sa to naučiť. Inak sa snažím so žiakmi vychádzať, ale ako sa vraví, akú dá, takú vráť.

Marek Wolf 3.B.

ODBORNÁ EXKURZIA LONDÝN

V dňoch 4. 10.- 7. 10. 2015 sa 26 našich študentov zúčastnilo na odbornej exkurzii do Londýna. Štvordňový pobyt s ubytovaním v hoteli Stratford Travelodge v blízkosti olympijského parku zahŕňal 3x ubytovanie s raňajkami v štýle eat as much as you like, dopravu lietadlom, free vstup do štátnych múzeí a galérií ako National Gallery, Tate Modern a British Museum a odborného sprievodcu.

V nedeľu, hneď po prilete, sme sa vybrali do centra mesta, videli sme Big Ben a budovy parlamentu vo Westminsteri, zblízka aj London Eye a originály svetových autorov v National Gallery. Na Trafalgar Square si naši spolužiaci Marek a Tomáš zahrli na bubnoch s jedným street artistom a zožali veľký úspech. Potom sme sa z posledných síl doplazili metrom do hotela.

V pondelok nám pršalo (ako inak v Londýne), ale aj v daždi sme mohli obdivovať majestátny Tower of London, prejsť sa po Tower Bridge, aby sme na druhej strane Temže navštívili Múzeum dizajnu, kde sme si mohli prezrieť tohtoročné nominácie na Design of the 2015 Year. Videli sme aj skvostnú St. Paul's Cathedral od Christophera Wrena a galériu moderného umenia Tate Modern. Na záver sme ešte zaregistrovali štvrť Soho a Piccadilly Circus. Utorok začal súťažou v skupinkách o to, kto prvý dorazí k Buckingham Palace akoukoľvek možnou dopravou (underground, overground). Vyhrala skupina pod vedením pána Pisára. Kráľovnú sme nevideli, hoci bola doma, ale aspoň sme si pozreli výmenu stráží. Potom sme prešli parkom St. James a odviezli sme sa k British Museum, kde nás úplne odrovnali obrovské zbierky z Egypta a iné. Na záver sme si zašli do štvrte Camden, kde sme v originálnej multikultúrnej atmosfére oprášili na nákupoch nejaké libry.

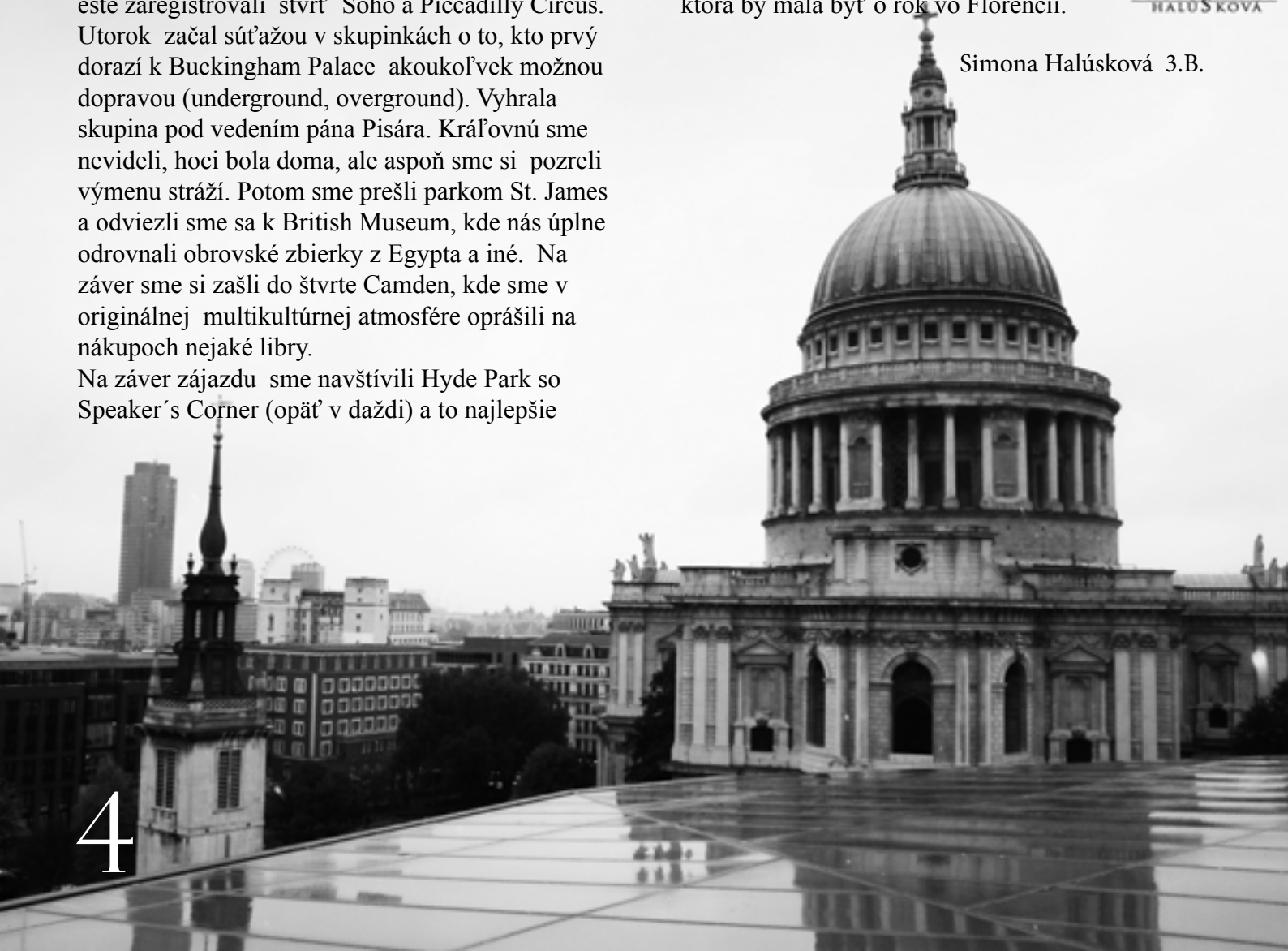
Na záver zájazdu sme navštívili Hyde Park so Speaker's Corner (opäť v daždi) a to najlepšie

nakoniec - nákupy na Oxford Street. Vo večerných hodinách sme odleteli spoločnosťou Ryanair do Bratislavy, kde na nás čakal autobus.

S úsmevom na tvári môžem za všetkých povedať, že sa nám veľmi páčilo a skutočne sme si užili každú sekundu každodenného programu až po spánok v hoteli. Ďakujeme pedagógom, sprievodcovi Michalovi a tešíme sa na jednu z ďalších exkurzií, ktorá by mala byť o rok vo Florencii.

PHOTOGRAPHY
HALÚSKOVÁ

Simona Halúsková 3.B.

LONDON CALLING

In 4 days from 4 October till 7 October 2015 twenty- six of our students took part in this years excursion to London. Four day stay in hotel Stratford Travelodge near Oympic Park included 3x accommodation with breakfast in style “ eat as much as you like, travelling by plane , free entrance to national museums and galleries as National Gallery , Tate Modern and British Museum as well as a proffessional guide.

On Sunday ,right after we arrived we decided to go to the centre of the city , where we saw Big Ben and buildings of Parliament in Westminster. We also saw London Eye up close and original world authors in National Gallery. On Trafalgar Square our classmates played drums with one of the street performers and they were very succesfull. In the end we finnaly got to our hotel.

When Monday came it came raining just as expected in London . But even in the rain we could admire walking on the majestic Tower Bridge and on the other side we could visit Design Museum where we could see this year’s nominations for the Design of the 2015 Year. We also saw magnificent St. Paul’s Cathedral by Christopher Wren and Gallery of Modern Art Tate Modern. At the end we registered Soho street and Piccadilly Circus.

Tuesday began with a competiton in groups. The

goal was to get to the Buckingham Palace using any possible way and to get there first. The winning group was under the Mr. Pisars command. We didn’t get to see the queen, even though she was home , but at least we saw the guard change. Later on we walked through the St. James Park and we took a ride to British Museum , where we got stunned by a huge collections from Egypt and others. At the end of the day we visited the Camdem Street , where we spent some of our pounds shopping.

At the end of the trip we visited Hyde Park with Speaker’s Corner (raining again) and the best to the rest shopping at the Oxford Street. In the evening we flew away by Ryanair plane back to Bratislava , where there was already a bus waiting just for us. With a smile on my face I believe I can say for all of us that we realy liked this and that we all enjoyed every second of the whole programmeup to a sweet sleep in hotel. We want to thank to our teachers , our guide Michal and we are looking forward to one of the upcoming excursions , which should be next year taking its place in Florence.

Lucia Brezovská 2.B.

National Museum

Múzeum staršieho typu. Neočarí
každého mladého človeka-55%

Design Museum

V našom študentskom hlasovaní
dostalo Design Museum 75%

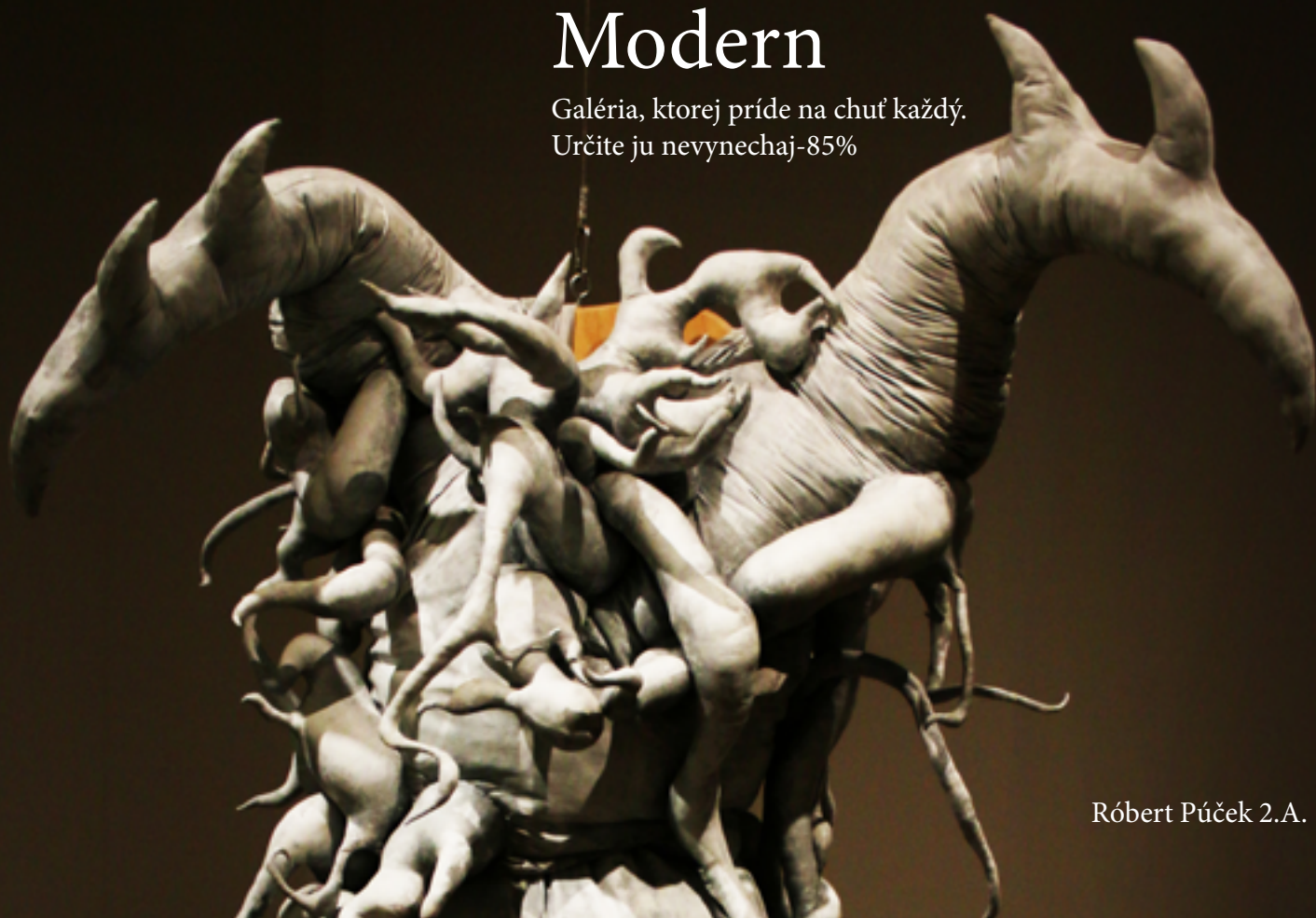
British Museum

Noc v múzeu. Myslím si, že každý
vie, čo môže očakávať-58%

Tate Modern

Galéria, ktorej príde na chuť každý.
Určite ju nevynechaj-85%

Róbert Púček 2.A.

VERY BRITISH PROBLEMS

Angličania sú jednoducho iná kultúra. Rozhovory o počasí u nich nepredstavujú len akési vyplnenie trápneho ticha počas toho, ako čakáte so susedou na autobus, ale naozaj na túto tému plodne konverzujú a vyžívajú sa v tom. Pre Angličana čaj nie je to isté, čo pre nás. Pre neho je to relax, vyplnenie voľného času, záľuba. Ich typický suchý hu-

mor je veľmi ľahké spoznať a nie každému je pochuti. Dokonca aj v tomto sa odrážajú ich povahové črty, podobne ako vo všetkom, čo majú radi. Priority Angličana stoja na úplne iných základoch ako priority Slováka. Niektorí by si mysleli, že sú z inej planéty, no v skutočnosti žijú len na inom kúsku Zeme.

Nerobí im ani problém robiť si srandu zo seba, o čom svedčí aj početná literatúra na tému Britské problémy.

Being prepared to argue to the death at any given moment over your correct method of making tea.

„You should pop round sometimes“ – Meaning: If you knock on my door unannounced I will stay very still until I hear you leave.

Dealing with a noisy train passenger by staring furiously out the window.

The thrill of being the first to say „I think I just felt a spot of rain.“

„Sorry“ – Meanings:

1. Hello
2. I didn't hear you
3. I heard you but I'm annoyed at what you said
4. You're in my way
5. Sorry

„Excuse me, sorry, is anyone sitting here?“ – Meaning: You have three seconds to move your bag before I end you.

Being unable to turn and walk in the opposite direction without first taking out your phone and frowning at it.

Historic Royal Palaces
Tower of London

Welcome Centre

Tickets

Tower entrance

Education Suite

Tower Shop

Neil Gaiman

Žijúci britský spisovateľ, ktorého meno by ste mali určite poznať. Či už ako Ten-k-to-to-napísal-scenár-ku-Sandmanovi, či ako Veď-on-napísal-film-Hviezdny-prach. Ja ho poznám pod menom Ten-kto-napísal-Koralínu, čo je tá úžasná rozprávka, v ktorej majú gombíky namiesto očí. Jeho loď kotví v žánri Sci-fi/Fantasy a naozaj mu to tam pristane. Každý jeden príbeh je jedinečný a originálny a jeho písanie je útulné ako obývačka s praskajúcim krbom.

Terry Pratchett

Nedávno zosnulý fantasy spisovateľ, ktorého preslávila najmä jeho séria kníh o Plochozemi. Čisto príbehových kníh je 41, pričom poradie, v ktorom ich môžete čítať, je mnoho. Ide o už spomínanú Plochozem, čo je vlastne svet, ktorý putuje vesmírom na korytnačke A'Tuin. Príbeh prekypuje typickým anglickým humorom a veľmi pútavým a prekvapivým dejom. Spolu s Neilom Gaimanom vydali roku 1990 knihu Good Omens (Dobré znamenia).

SERIÁLOVÉ TYPY

Jedna z londýnskych ikon, Sherlock Holmes. Šialene múdry detektív spolu so svojim spoločníkom Watsonom odhaľujú tie najzáhadnejšie záhady Anglicka. Tento seriál nie je známy len kvôli tomu, že na jeho kvalitu sa oplatí čakať, ale aj to, že naň čakať rozhodne budete. Pravý anglický seriál sa väčšinou vyznačuje tým, že jedna séria má okolo dvadsať častí, ktoré sú premiérovu vysielané raz do týždňa a každá ďalšia séria sa štartuje až o rok. Pri Sherlockovi je to teda trochu inak. Jedna séria obsahuje len 3 časti, navyše každá séria sa na televízne obrazovky nevracia raz za rok, ale za dva. Za 6 rokov fungovania teda vyšlo iba 9 častí! Tento rok je však ešte výnimočnejší ako ostatné, lebo namiesto štvrtej série bol 1. januára 2015 odvysielaný jednodielny špeciál. Je preto možné, že štvrtej série sa fanúšikovia Sherlocka dočkajú až v roku 2018.

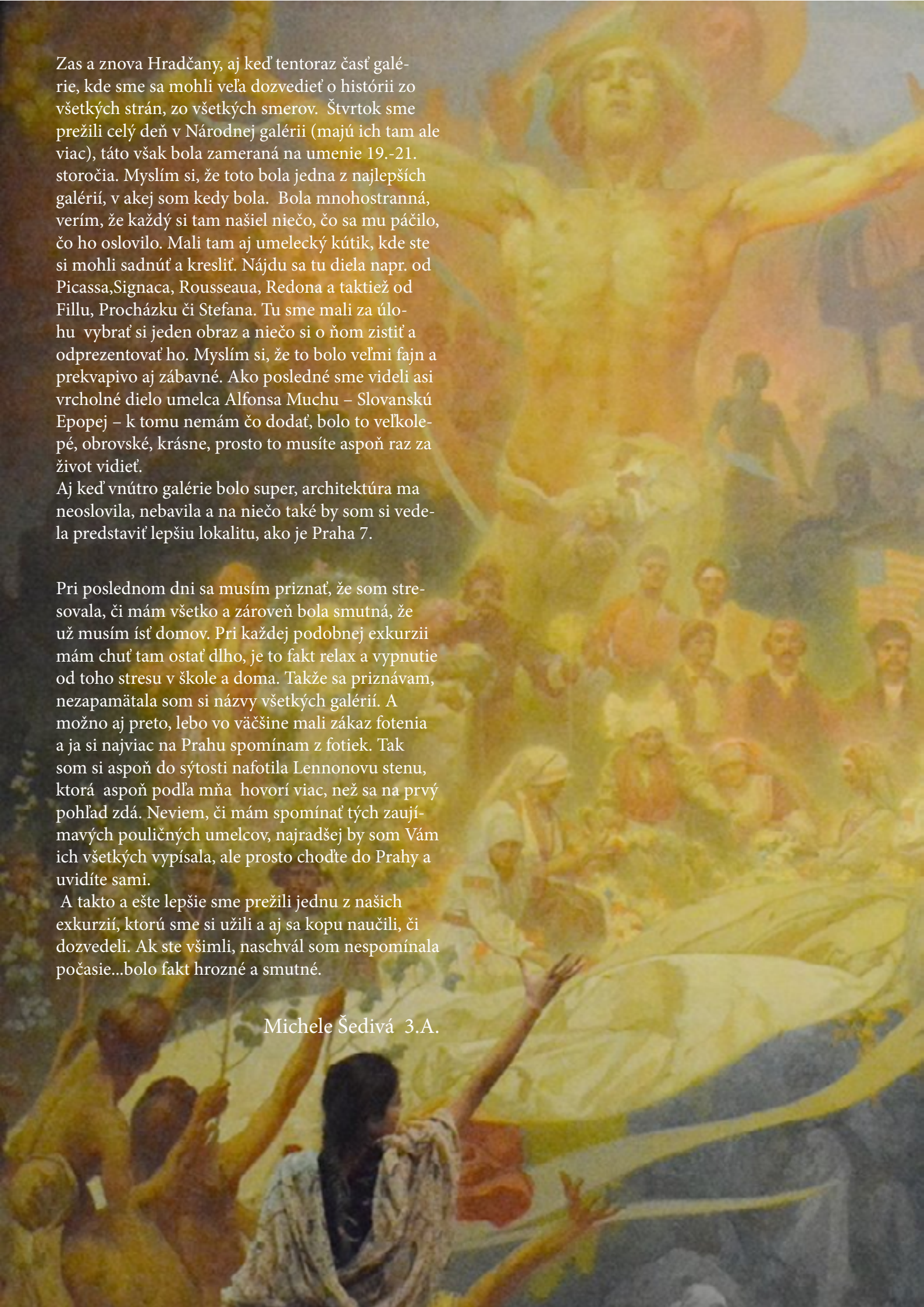

EXKURZIA PRAHA BLÍZKO, NO VLASTNE ÚPLNE INDE

Piateho októbra 2015 ráno sa skupinka našich žiakov so sprievodom pani Arce a pani Hrabovskej vybrala na týždenný výlet do Prahy. Ako býva u nás na škole zvykom, ani chvíľku po príchode sme nezaháľali a hneď prvý deň sme sa už vyznali na „Václaváku“, či Staromestskom námestí – srdci Prahy. Všetkých určite zaujal napríklad krásny orloj alebo kostol sv. Mikuláša a skoro každý bol nadšený z davu ľudí, turistov, náhodných pouličných umelcov, či úplných cudzincov. My sme sa prvý deň dostali aj do galérie, kde sa konala troj-výstava, a to Saudeka, Warhola a Dalího. Na všetky sme ísť nestíhali a tak nakoniec vyhral Dalí. Nikdy by mi ani len nenapadlo, že v Prahe uvidím pravé diela (aj kópie diel) môjho obľúbeného umelca.

Ďalší deň sme ako správni turisti navštívili Hradčany – krásne by sa tam bývalo – a obehli časť komplexu historických a kultúrnych pamiatok. Najvýznamnejšou z nich je určite Pražský hrad, najznámejšou budovou jeho areálu je bezpochyby Katedrála sv. Víta. Taktiež sa tam nachádza Letohrádok kráľovnej Anny – nádherná renesančná stavba. A navštívili sme tiež Zlatú uličku. Pre mňa bol druhý deň jeden z najzaujímavejších, lebo okrem histórie sme mohli zažiť aj súčasnosť – večer sme začuli po celej ulici hrať hlasnú hudbu a bolo nám to zvláštne, veď aby v utorok niekto „pařil“? A tak, ako sme nasledovali hudbu, dostali sme sa do ateliéru, kde hrala živá hudba a boli tam samí cudzojazyční ľudia. Nejako si nás tam nechali a tak sme si mohli užiť komorný koncert skvelej hudby, ktorý však bolo počuť na celú ulicu. Bohužiaľ, v tento deň sme prišli o 5 minút neskôr na izby :(.

Zas a znova Hradčany, aj keď tentoraz časť galérie, kde sme sa mohli veľa dozvedieť o histórii zo všetkých strán, zo všetkých smerov. Štvrtok sme prežili celý deň v Národnej galérii (majú ich tam ale viac), táto však bola zameraná na umenie 19.-21. storočia. Myslím si, že toto bola jedna z najlepších galérií, v akej som kedy bola. Bola mnohostranná, verím, že každý si tam našiel niečo, čo sa mu páčilo, čo ho oslovilo. Mali tam aj umelecký kútik, kde ste si mohli sadnúť a kresliť. Nájdu sa tu diela napr. od Picassa, Signaca, Rousseaua, Redona a taktiež od Fillu, Procházku či Stefana. Tu sme mali za úlohu vybrať si jeden obraz a niečo si o ňom zistiť a odprezentovať ho. Myslím si, že to bolo veľmi fajn a prekvapivo aj zábavné. Ako posledné sme videli asi vrcholné dielo umelca Alfonsa Muchu – Slovanskú Epopej – k tomu nemám čo dodať, bolo to veľkolepé, obrovské, krásne, prosto to musíte aspoň raz za život vidieť.

Aj keď vnútro galérie bolo super, architektúra ma neoslovila, nebavila a na niečo také by som si vedela predstaviť lepšiu lokalitu, ako je Praha 7.

Pri poslednom dni sa musím priznať, že som stresovala, či mám všetko a zároveň bola smutná, že už musím ísť domov. Pri každej podobnej exkurzii mám chuť tam ostať dlho, je to fakt relax a vypnutie od toho stresu v škole a doma. Takže sa priznávam, nezapamätala som si názvy všetkých galérií. A možno aj preto, lebo vo väčšine mali zákaz fotenia a ja si najviac na Prahu spomínam z fotiek. Tak som si aspoň do sýtosti nafotila Lennonovu stenu, ktorá aspoň podľa mňa hovorí viac, než sa na prvý pohľad zdá. Nevieam, či mám spomínať tých zaujímavých pouličných umelcov, najradšej by som Vám ich všetkých vypísala, ale prosto choďte do Prahy a uvidíte sami.

A takto a ešte lepšie sme prežili jednu z našich exkurzií, ktorú sme si užili a aj sa kopu naučili, či dozvedeli. Ak ste všimli, naschvál som nespomínala počasie...bolo fakt hrozné a smutné.

Michele Šedivá 3.A.

PRE BUDÚCICH PRVÁKOV

Keď počúvam ostatné decká ako hovoria: „Ježiš, škola! Zasa škola! Zasa pondelok!“, tak si pomyslím: good job, vybrala si si dobre. Ja totiž svoju školu milujem, chodím do nej rada a neľutujem čas, ktorý som do nej vrazila. Učí ma presne to, čo chcem vedieť a čo potrebuje každý umelec či „neumelec“ a to je vlastná prezentácia, sebarealizácia, vystupovanie pred ľuďmi, kreativita, odolávanie stresu a veľa ďalšieho. Síce neposkytuje všeobecný prehľad ako na gymnáziách, no zato vás pripraví na udalosti vo vašom živote, ktoré budete musieť podstúpiť, či už skončíte ako manažér vo veľkej firme alebo ako obyčajný účtovník (Týmto ale neurážame žiadnych účtovníkov, ani ich obyčajnosť.)

Talentové skúšky

Základom toho, aby vás na školu vôbec prijali, je umelecký potenciál. Nemusíte kresliť perfektne na to, aby si všimli, že ten potenciál máte (ale povedzme si pravdu, nemôže to byť ani na úrovni škôlkara). Na to slúžia talentové skúšky, ktoré musí absolvovať každý jeden študent. Dostanete tri úlohy.

Prvou je zátišie. Postavia pred vás kocku, fľašu a jablko a povie: „Nakreslite, čo vidíte.“ Tu sa testuje vaša zručnosť s realitou. Bude to jablko vyzerajúce ako hruška? Bolo by možné do fľaše, ktorú ste nakreslili, nalíať vodu? Nespoliehajte sa však na to, že to bude typické zátišie. Jeden rok to dopadlo tak, že ako zátišie „pózovali“ toaletný papier, metlička a uterák.

Pri ďalšej skúške sa ukáže vaša zručnosť pracovať s farbami a predstavivosť. Podľa krátkeho opisného úryvku budete musieť na výkres A3 zobraziť danú situáciu. Tu si bude porota klásť otázky ako: To má byť strom? Viac ako tri farby?!

Poslednou úlohou si otestujeme vašu kreativitu a priestorové zmýšľanie. Tu trochu tápam, ako asi by som to vysvetlila... Dostanete objekt alebo zviera a pomocou papiera ho zhmotníte v našom svete. Vystavíte papierovú sochu, 3D objekt z papiera. Ak viem, fotografi mávajú, alebo mávali inú poslednú úlohu. Oni musia postaviť zátišie. Musia si to vedieť predstaviť už dopredu, aby to vypadalo čo najlepšie na fotke.

Prípravné kurzy

Ak máte pocit, že niečo z toho by ste asi nezvládli, nezúfajte. Ešte nemusíte plakať, pretože naša škola poskytuje prípravné kurzy, kde vás dokonale pripraví na všetky tri úlohy (pravdaže, ak máte potenciál). Napríklad taká ja. To, že chcem byť umelec, som sa dozvedela až na začiatku deviatky. Na ZUŠ-ku som nechodila, no kreslenie ma bavilo. Našla som prípravné kurzy na stránke školy a už bola ruka v rukáve.

Nesmúťte však, ak na žiadny nechodíte, talent sa nerodí len na kurzoch a na našej škole sú aj ľudia, ktorí nechodili ani na kurzy, ani do ZUŠ-ky.

ODBORY

Aby bolo pre vás absolvovanie tejto školy plnohodnotné, je dôležité zvoliť si ten správny odbor. Možno časom zistíte, že to nebol ten pravý, ale nemusíte zúfať, aj ako grafik môžete fotiť, aj ako výtvarník robiť grafiku. Rozdielne je to len v predmetoch. Prvé dva roky sa učivo berie viac menej všeobecne, úplne individuálne sa berie až posledné dva roky. Aby ste mali predstavu, čo vás na ktorom odbore čaká, vypísali sme ich pre vás a rozpísali sa o tom, o čom ktorý je. Je toho viac, čo majú odbory spoločné, tak nech vás nezaskočí, že aj ako výtvarníci budete mať predmet počítačová grafika. Taktiež môže byť lákadlom predmet interierová tvorba, či typografia. Pracujeme v programoch Adobe, ktorý každý študent dostane po dobu štúdia do používania.

Fotografický dizajn

Veľmi obľúbený odbor poslednej doby, každý chce byť teraz fotograf. No pripravte sa, nie je to len o fotení pekných vecí. Budete sa učiť históriu fotky, zloženie fotoaparátu a veľa drobnejších technických vecí. K tomu budete dostávať témy, ktoré vám nie vždy musia sadnúť, ale vy sa s nimi musíte popasovať čo najlepšie – žiaden strach, od toho sú to učители, aby vám pomohli k tým najlepším výsledkom (ak teda máte záujem). Tu je dôležitejšia fotka, než to, ako viete kresliť.

Propagačné výtvarníctvo (Reklamný dizajn)

Zmenený názov odboru nie je zmena obsahu, aj keď nám to tak zo začiatku pripadalo. Tento odbor je vhodný pre všetkých, ktorí majú šikovné ruky a ktorí sa zaujímajú o výtvarníctvo v plnej forme, v maľbe, kresbe, atď. A toto všetko vás naučia predať, obhájiť sa, aj typicky reklamné veci, plagáty a podobne, vedieť dať do tej najlepšej výtvarnej stránky. Prvé ročníky sa na praxi skôr zameriavajú na výrobu objektov z papiera, ako napríklad reliéfy, papierové doplnky, papierové šaty, atď.. Venujú sa tu aj prípravám loga, značiek, piktogramov – áno, ťaháme to dosť aj do tej reklamy.

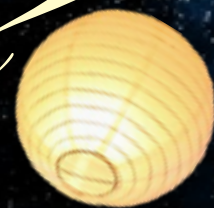
Propagačná grafika

Tento odbor je ten pravý pre všetkých, ktorým nevadí byť špinavý a vyznajú sa aj v počítačoch. Vravím aj, lebo propagačná grafika nie je len tá klasická na počítači, ako si možno predstavujete. Grafiku si hlavne predstavte pod linom, rydlami, suchou ihlou a podobne. Veľa sa navyrývate, stápnu vám ruky a pripravte sa na bolesť v prstoch. Robota je to fakt zaujímavá a pripravte sa aj na zadania typu „znázornite svoj pocit“. Čo sa robí v počítačoch, to si viete predstaviť, rôzne plagáty a podobné veci.

Priestorový a grafický dizajn

Pre všetkých, čo si vedia predstaviť, že sa budú živiť tvorbou interiérov, nábytku, doplnkov, rôznymi vynálezmi, ktoré budú mať aj estetickú, aj praktickú funkciu. Vymyslieť originálny tvar aj vzhľad sa možno bude zdať náročné, ale keď sa o to budete zaujímať a bude vás to baviť, nebudete mať žiadny problém. Tu musíte hlavne rátať s tým, že od vás budú chcieť odrezať kus dreva a niečo z neho zhotoviť, alebo pracovať s drôtom a podobne.

Stužková?

Ako už iste viete, máme na škole temu, ktorá sa nevyhne nikomu, a tou je : stužková alebo ples? V tomto článku vám poviem, čo si o tom myslím. Pán riaditeľ raz prišiel s nápadom na školský ples. V našej triede sa to automaticky na začiatku neujalo. Takisto, akoby ste reagovali vy na to, že vám chcú zrušiť vašu stužkovú. Vysvetlili nám, o čo ide, platilo by sa menej, bolo by tam viac ľudí (čo sa podľa niektorých rovná viac zabavy, no podľa mňa to tak nemusí byť vždy), ostali by štvrtákom vraj peniaze na dozvuky a pod. Ja netvrdím, že to je najhorší nápad, ale pýtam sa :

Prečo rušiť pekné tradície? Prečo odobrať žiakom niečo, čo si majú možnosť urobiť podľa seba a potom sa tým chváliť? Pretože je to nuda? Pretože sa tam každý rok opakuje vraj to isté? Nie!

Myslím si, že to nie je dôvod na to, aby sa stužkové vymenili za nejaký ples. Stužková je o tom, že sa tam máte v súkromí zabávať medzi svojimi najbližšími, v kruhu priateľov, opiť sa a celé to uvidia len vaši rodičia a ľudia, ktorí vás poznajú. O tom,

že práve vy ste tam ten stredobod pozornosti a vám patrí celý večer. Keby to bolo formou plesu, bola by tam celá škola, vás by ostužkovali a to je všetko. Žiadny „ trápny” program, nič. Boli by ste v jednej miestosti s kopou ľudí, ktorých ani nepoznáte a museli by ste si dávať pozor, či náhodou nerobíte neplechu. A na to sa dá spomínať? Možno áno, ale možno aj nie. A to že sa tam pár učiteľov nudí? Ja to chápem, že to nemusí byť práve neviemaká komédia, ale so všetkou úctou k učiteľom: Zabávať sa majú hlavne žiaci, nie vy. Mali by ste byť poctení, že vás tam žiaci pozvú a že vás tam chcú, lebo to je znak toho, že vás hádam aj majú radi a vážia si vás. Ja nezazlievam pánovi riaditeľovi ten nápad, určite nechcel nič zlé, chcel určite pomôcť, aby žiaci nemuseli toľko utrácať. Ale prečo sa to vždy musí točiť len okolo peňazí? Myslím si, že sa to za tie štyri roky sa oplatí nazbierať sto až dvasto eur na slávnosť, o ktorej budete rozprávať ešte svojim deťom, ak nie aj vnúčatám. Takže podľa môjho názoru nemusí byť zlý ani ples, no stužková je niečo osobné a pekné, čo by sa rušiť nemalo, ani kvôli peniazom. Niekedy veľa iniciatívy narobí viac škody ako osohu.

Marek Wolf 3.B.

1.A.

- Ja som sa veľmi skamarátila aj s druhou triedou, ale ide mi hlavne o tých ostatných ľudí, bolo by to komplikované a nemám veľmi rada také tie moderné veci, som za klasiku a na ples môžem ísť hocikedy aj sama.

- Podľa mňa je lepšia normálna stužková, len trieda, spolužiaci, s ktorými budem denno-denne. Ples mi príde až moc veľa ľudí a tak. Stužková bude podľa našich predstáv, ako to budeme chcieť my.

- Viac ľudí by podľa mňa neškodilo, práveže by sme sa viac spoznali. Aspoň na konci, by to bola väčšia zábava.

1.B.

- Určite chceme stužkovú, druhá trieda nám zatiaľ nijako nesadla, no tu si rozumieme super a chceli by sme to osobnejšie, všetci spolu.

- Nevadilo by mi ani jedno, ani druhé, možno len, že na plese by mohla byť väčšia sranda.

2.A.

- Ples nie je vôbec zlý nápad, ale ľuďom v našej triede sa nepáči predstava, že by sme to mali mať s druhou triedou, nesadli sme si, aj keď neviem ako sa to za dva roky zmení.

- Väčšina našej triedy rozmýšľa hlavne nad tou finančne výhodnejšou stránkou, je im úplne jedno kde, ako, prečo, kedy, s kým, len to chcú mať skrku a hlavne za málo peňazí.

3.A.

- Stužková mi príde osobnejšia, na ples by sme sa ako trieda nevnímali ako celok. A možno by tam boli ľudia, pri ktorých si neviem predstaviť, že by ma videli v šatách :D Naozaj, som za komornú atmosféru.

- Nechceme tam cudzích ľudí, naozaj neviem, prečo by sme mali mať inú stužkovú ako všetci, klasika je klasika.

- Ples by bol omnoho výhodnejší finančne, bolo by to na vyššej úrovni. Neobmedzený počet známych, kamarátov a ľudí, ktorých by sme mohli pozvať by bol tiež super, viac by sme sa zabavili a to, čo by sme do toho plesu dali, by sa nám aj vrátilo.

4.A.

- Ja by som ten ples nerobila, kamarátka v Prahe má niečo na taký štýl a nie je s tým spokojná. Oni tam nemajú ani jedlo, len hudbu a platia si skoro rovnako ako my za stužkovú. Vravela, že jej to vôbec nepríde osobné a že jej trieda nie je pokope. (Jasné, že si treba uvedomiť, že my nie sme v Prahe a podmienky máme úplne iné.)

2.B.

- Môj osobný názor je, že by som nepotrebovala ani jedno ani druhé, ani stužkovú, ani ples. Mali by sme skôr vymyslieť nejaké poďakovanie, vôbec by to nemuselo byť formou stužkovej, nejaký zaujímavý výlet, alebo hromadný darček pre učiteľov by bol omnoho lepší.

- Kolektív je pre mňa moc dôležitý, a tak by sme si ho mali zachovať bez cudzích ľudí. Pri ples by sme sa viac hádali, aj teraz sa možno budeme hádať, ale nie tak, ako by to zvládli dve triedy.

3.B.

- Som za ples, lebo by sme to mali výhodnejšie. Zabavili by sme sa, ušetrili a zároveň zarobili, za tie peniaze by sme zas mohli ísť na výlet alebo dovolenku. Teraz sa moc hádame, lebo chceme mať každé slovo, ale keby sme boli dve triedy a len jednotliví „vyvolení“, v ktorých by sme mali plnú dôveru, bolo by to jednoduchšie.

- Myslím si, že je jedno čo bude, ale podľa môjho názoru by bol ples dobrý, pretože by to bolo lacnejšie, zabavili by sme sa s viac ľuďmi. Proti stužkovej nemám nič, pôjdem tam, ale za ples by som bola radšej.

4.B.

- Takto, naša trieda mala super stužkovú, takže ples by som keď tak urobila samostatne, po maturite, ako oslavu maturity – maturitný ples. Takže vlastne som za oboje.

- Ples ako v amerických filmoch by bol fajn, ale stužková je klasika. Ples jedine s kráľovnou a kráľom plesu :D Nápad je to síce super, ale triedy si nemusia vôbec sadnúť a môže byť z toho akurát tak katastrofa.

Ples

Na začiatok, absolútne nesúhlasím s článkom na začiatku. Stučková je klasika, to každý dobre vie, možno vám o nej hovorili rodičia, starší kamaráti alebo starší súrodenci, možno ste už sami na nejakých boli. A neprišli vám všetky rovnaké? Nepríde vám to ako už úplne tradičný, nudný zvyk? Neverím, že tvrdenia – teším sa na stužkovú celý život – alebo –bude to niečo o čom budem rozprávať ešte svojim deťom- myslíte vážne. Myslím si, že v živote sa vám všetkým stanú omnoho zaujímavejšie a krajšie veci ako nejaká obyčajná stužková.

Je to len jeden večer, ktorý by mohol byť ešte väčší a lepší, nezabudnuteľnejší, keby bol formou plesu. Myslím si, že sa všetko vyvíja, tak prečo by sme v tomto mali stáť? Aby ste mali skoro úplnú predstavu o tom, čo ples je, trochu to rozpišem.

Ples je to isté, čo stužková – len trochu viac na úrovni. Hlavným bodom, čo všetkým vadí, je spojenie oboch tried. Nevie, myslím si, že sa to robilo na základnej škole, že už len z princípu nemáme radi druhú triedu. Tak, ako vám môžu sadnúť ľudia z vedľajšej triedy, tak vám nemusia sadnúť ľudia z tej vašej. Sme len ľudia a nadávať na niekoho bez toho, aby sme sa poznali, je hlúpe. Za mňa – viac ľudí = viac zábavy. Sme hádam dospelí ľudia, nie vždy nám budú všetci vyhovovať, ale preto sa nemusíme správať ako deti.

Tiež, ak som dobre pochopila, by to bolo pre viac ľudí, pre sponzorov a priateľov školy. Myslím si, že je to super nápad, že je práve na nás, na žiakov, reprezentovať školu a toto by bola veľmi dobrá príležitosť. Jasné, ak máte záujem len chlastať a potom zaspať pod stolom, chodte na stužkovú. Aj pre učiteľov by to bolo iné, viete si predstaviť, na kolkých stužkových už boli? Tiež by sa potešili niečomu novému.

Taktiež sa zamyslime nad tým, že stužková nestojí pár centov. Pri plese by sme si platili len asi tretinu, plus by sme lístky naň predávali – zarobili by sme na ňom.

Neviem ako pre vás, ale pre nás študentov, ktorí si každý väčší výlet alebo akciu musíme z väčšiny platiť sami a hodiny brigádovať, to je veľmi výhodná možnosť a uvítali by sme ju radšej.

Neviem, spomínať vám vôbec, že by sa nerobili žiadne trápne a rovnaké scény? Že by sme namiesto toho mohli mať napr. živú kapelu? Že aj jedlo by sme mali omnoho lepšie?

Každý si to musí zvážiť sám, či by im to nestálo za to, aby jeden večer strávili s druhou triedou, veď prečo sa nezoznamiť aspoň v tento večer, keď celé štyri roky nie?

Osobne, ani by mi nevadilo, keby sa za tie peniaze, čo by sme dali do stužkovej, išli niekam na dovolenku... aj tak za ten jeden večer nezažijeme toľko, ako za tie štyri roky. Niektorí tvrdia, že to je klasika, že „všetci majú stužkovú, prečo by sme mali byť iní“... Ľudia, ste na umeleckej, už len tým ste iní a ak sa tak necítite, neviem, prečo tu študujete. Práve od „umelcov“ by sa očakávalo, že budú inovatívni, tvoriví a práve oni prídu s niečím takýmto veľkým.

Celkom ma prekvapuje, že sú všetci takí ustráchaní a boja sa skúsiť niečo nové, niečo, čo ešte nikto nevyskúšal. Dúfam, že raz sa na to nejaké triedy dajú, keďže náš ročník to zavrhol. Držím palce pri rozhodovaní, rozmýšľajte pri tom.

Interview

SO

štvrťákmi

Najvtipnejší zážitok za celé 4 roky?

- Pristihnutie pri fajčení- útek pred riaditeľom :D
- To sa nedá opísať. Celkovo naše hodiny asi jedine.
- Vypeckovaná hudba na praxi, tanččky, ohadzova nie hlinou.
- Keď ma naháňal riaditeľ.
- Je ich veľa, bolo by to naddho ;)
- Vianočný večierok pred rokom.
- Hodiny s pančelkou Malíkovou a TCK so Šuškovou.
- Zavolanie polície na chlapa, ktorého sme videli z okna, ako stojí na streche paneláku a mysleli sme si, že chce skočiť :D
- Tých je niekoľko :D
- Obhajoby, navrhovanie, prax → na týchto hodinách je najväčšia zábava.
- Zavolali sme na robotníka na streche policajtov, pretože sme si mysleli, že chce skočiť.

Prezývky pre učiteľov?

- Dezďa, Arina, Etela
- Desďa, Krasoň
- Dezďa, Krasoň, Mla, Pán čel a pán čelička
- Nepoznám ich ani po mene.
- Barokový anjelič, Paľa, Ryba, Krasoň
- Medzi nami ich spomíname krstným menom
- Arce, Mla
- Dezďa, Mla, Pisoár, Krasoň, Jóžin z bázín, Arina Darse, Ofina
- Pisár- Pisi, Hrabovská- Missis Šéf, Lajda- Lajdoš
- Etela, Dezdemóna
- Pisi, Lajdoš
- Pisi, Missis Šéf, Lajdoš, Malík- Oňo

Najväčší problém, čo ste ako trieda spravili?

- My sme boli najlepšia trieda- bez problémov!
- Žiadny. My sme dokonalí a vzorní.
- Asi v prváku sa dosť riešili ospravedlnenky v triede
- Nič :D
- Myslím, že ako trieda nie sme nejaký príser.
- Asi v prváku, keď malo trištvrte triedy falošné ospravedlnenky...
- Prepadla som aj s väčšinou ľudí zo skupiny.
- Falšovanie ospravedlneniek
- Boli sme bezproblémová trieda :)
- Žiadny, my sme boli najlepší ! :D
- BEZ PROBLÉMOV.
- Bezproblémová trieda.

Odkaz našim mladším?

- Veľa zdravia, šťastia, úspechov! :)
- Buďte milí na dobrých učiteľov, niektorí si to za slúžia- úctu.
- Užívajte si školu a snažte sa. Tak isto si užívajte nových kamarátov, ktorých vám škola dala.
- Že v 4. ročníku zistia, že slovo maturity je vlastne odvodené od mať-u-rity.
- Užívajte si to tu, čo to dá, ak sa budete príliš snažiť, budete to ľutovať.
- Kreslite, lebo vás nikam nevezmú potom!
- Učte sa od začiatku !!!
- Pevné nervy a keď prasknú, sekera (na profákov)
- Správajte sa ako stredoškólači! Už nie ste malé deti :)
- Len sa pekne učte a užívajte školské časy.
- Správajte sa úmerne svojmu veku.
- Nekazte záchody. Platíte si za školu, tak ju neničte.

Na ktorého učiteľa budeš najviac spomínať a prečo?

- Samozrejme na všetkých
- Na VIT a MLA a taktiež Peťa a jeho varenie kávičiek a na láskavosť p.uč. Baranovej.
- Pán učiteľ Pisár, ten najlepší, ktorý nám pokojne cez hodiny spraví aj kávičku. Pani učiteľka Vítteková a jej smiech a samozrejme ústretová triedna.
- Na p.uč. Mundierovú, lebo nám stále nosila sladkosti.
- Na všetkých. Či už v dobrom, alebo v zlom. Ale najviac sa mi vryje do pamäti p.uč. Lazárková a jej „bábätká“, „vy falošnice“, „ajóóó“, „moje krásne“.
- Na každého sa niečo nájde.
- Rybárová- nikto nedokáže tak dostresovať ako ona :) Malík- dokázal vytočiť, ale aj pobaviť. Malíková- to isté !!!
- Na všetkých. Na pani MLA, lebo je dokonalá. Na pani Arce, lebo je dokonalá na druhú. Na pána Krasoňa, lebo je tesne druhý najkrásnejší na škole, na pani Dezdu a jej fantastický zmysel pre humor, na pána Pisoára a jeho geniálny prístup (hodiny len o pozeraní Harryho Pottera)
- Na pána učiteľa Pisára! Pretože hodiny s ním boli vždy plné zábavy, ale aj driny. Budú nám chýbať všetky hodiny prežité s ním :).
- Na pani Evičku Mundierovú, lebo je najlepšia na celom svete, ale samozrejme na všetkých :)
- P. Pisár: hodiny s ním boli vždy plné zábavy, driny, kvalitnej hudby a domácej pokojnej atmosféry
- Pisár- profesionálny prístup, hodiny plné hudby, zábava

Prvý obraz, ktorý ti napadne z hodiny DVK?

- Gustav Mallý – Pásaval kravy :D
- Mona Lisa
- Madona s dieťaťom
- Sen vyvolaný letom, Včely okolo granátového jablka, Tesne pred precitnutím → či ako sa to volalo
- Určite sú to obrazy od Joana Miróa
- Avignonské slečny
- Plť medúzy
- Salvador Dalí- Prebudenie zo sna
- Da Vinci- Mona Lisa
- Jaroslav Augusta- Strihanie oviec
- Impresia, východ slnka
- Saturn požierajúci svojho syna

Ako ťa táto škola zmenila?

- Určite v dobrom.
- Dospela som tu a stala sa zo mňa sebavedomá žena.
- Zmenila ma dosť, vidím na sebe veľký pokrok od prvého ročníka. Škola mi dala toho veľa a za všetko ďakujem.
- Fyzicky aj psychicky.
- Posunula ma v mnohých veciach dopredu. Každý jeden profesor ma niečo naučil, či sa to týka školy, alebo osobného života.
- Keď vidím škaredé plagáty, tak pred kamarátmi machrujem a vysvetľujem chyby.
- Naučila ma nespáť viac ako týždeň. Zistila som, že stres je najväčší budič na prácu.
- Nijako, stále som Blék Mede.
- Naučila som sa množstvo vecí, ktoré využijem vo svojom živote ešte veľakrát :)
- Zmenila ma len v tom, že mám viac vedomostí.
- Naučila ma veľa vecí, čo sa týka designu.
- Menej spím, viac premýšlam...

KOMIX WORKSHOP

Tohtoročný workshop sa niesol v komiksovom duchu. Bol to 2. komixový workshop na našej škole, účasť bola tiež vcelku príjemná, aj keď, podľa mňa, mohla byť aj väčšia. Na túto akciu sa prihlásilo celkom 16 študentov, no časom sa to zredukovalo na 13. Workshop viedol nejaký pán cudzinec, Chris. Počas tohoto, myslím si príjemne stráveného času, študenti absolvovali teoretickú aj praktickú časť. Workshop celkovo trval 3 dni, a za ten čas sa naučili veľa nového. Prvý deň sa konala prednáška o komikse, o jeho histórii, o tom, aký je v dnešnej dobe populárny a aké ťažké je sa s tým presadiť. Ale nič nie je nemožné, však? Po prednáške sa dali na

kreslenie. Študenti mali nakresliť svojho susediaceho, ktorý sa následne sám zoštylizoval a ako poslednú úlohu mali na kresbe vyjadriť rôznu mimiku. Ďalší deň mali kresliť na nečisto komiks podľa scenára, kde si skúšali perspektívu a podobné veci. Potom dostali originál, aby vedeli ako má vyzeráť a aby zistili, či sa k tomu aspoň trochu priblížili. Na tretí deň, kreslili komiks naostro podľa scenára, stroškotaná pilot na ostrove. Na tejto akcii podľa všetkého panovala veľmi dobrá atmosféra a študenti sa naozaj bavili. Výsledné práce ste mohli vidieť vystavené v Artfóre na Mariánskom námestí.

Marek Wolf 3.B.

Katarína Kudelková – „Z tohto workshopu som mala veľmi dobré pocity. Bolo podané zaujímavé a veľa som si z toho odniesla. Ak by sa mal konať aj na budúci rok, istotne by som si to nenechala ujsť.“

Romana Drozdíková – „Bola to veľmi zaujímavá skúsenosť, takže neľutujem, že som do toho šla. Vďaka príjemnému lektorovi a jeho pomocníkom to celé malo veľmi zaujímavú atmosféru a proste bolo geniálne.“

Miroslav Vašek – „Bolo to celé zle, pretože som si myslel, že budeme robiť vlastnú tému a tí lektori nám s tým len pomôžu a povedia čo a ako. A nie že on nám dá tému, ktorá sa mi ani nepáčila a mali sme to robiť. Preto som tam nechodil.“

Natália Hatiarová – „Mne sa tam páčilo, podľa mňa mi to niečo nové dalo do života a nové veci som sa naučila. Pomerne ma to chytilo a aj ovplyvnilo, myslím si, že ak sa raz rozhodnem vydať svoj román, tak si ho raz vydam aj formou vlastného komixu a áno odporúčam to aj iným ľuďom, ktorí k tomu majú blízko.“

Alex Arce – „Workshop bol veľmi zaujímavý a náučný. Veľa sme sa o komixe dozvedeli a veľa sme toho spravili. Výstupné stránky komixu sa všetkým vydarili a myslím si, že záverečná výstava sa naozaj podarila.“

Fredy Schmiester – „Komixový workshop si myslím, že pre všetkých zapojených bola veľmi dobrá skúsenosť. Vyskúšali sme si iné techniky spracovania obrazu a dozvedeli sme sa veľa nových vecí o komixovej tvorbe (u nás nezvyčajnej), robili sme rôzne cvičenia a skúšky a nakoniec sme to zhromadili do výslednej práce (komixu), ktoré sme nakoniec vystavili aj v Artfóre. Osobne sa mi do toho najprv nechcelo ísť, ale nakoniec neľutujem, že som sa zúčastnil tohoto „kurzu“.

STUŽKOVÁ 4.A.

Naša stužková sa dá charakterizovať dvoma slovami: Veľká párty. Nechcem teraz rozpisovať úplné podrobnosti, ale aspoň v skratke. 9.10.2015 sme to odpálili v budove El tora v Žiline. Áno, už tak skoro. Bolo nezvyčajné mať stužkovú na začiatku októbra, ale my sme boli maximálne spokojní. Večer sa začal o pol siedmej. Hostia poprichádzali krásne upravení, partneri, rodičia, profesori. Účasť bola taká veľká, že sme sa v sále ledva pomestili. Veľkým prekvapením pre nás bolo to, že účasť profesorov bola taká vysoká a tiež nás teší, že pozvanie prijali aj naše drahé upratovačky. Všetci ukázali, že sa vedia skvelo baviť. Hostí čakal bohatý program, v ktorom sme predviedli naše spevácke, tanečné a herecké talenty. Nezaobišlo sa to aj bez chvílok trápneho ticha. Veď aj to asi k stužkovým patrí. Večera, ktorá bola prichystaná, všetkým chutila a zo stolov bolo naozaj z čoho vyberať. Gaudeamus, ktorý sa oficiálne stal najviac spievaným hitom v 4.A, sme mali tú česť zaspievať live cez te-

lefón pani učiteľke Arce, ktorá sa akurát aj s pani učiteľkou Hrabovskou vracala z Prahy. Základné stužkovacie obrady boli trochu chaotické, ale aj tak emotívne. Keď spolužiačka prečítala naše mená a začala čítať častušky, všetci začali byť v napätí. Prísť do stredy a pokloniť sa bolo zrazu naozaj ťažký počin, niekory to nezvádlí a zabudli sa napríklad pokloniť, ako ja. Rozbíjanie čaše o polnoci sme vynechali, lebo sa nám ju už podarilo rozbiť v šatni. Stali sme sa tak asi oficiálne prvou stužkovou, na ktorej rozbíjanie čaše nebolo. Zaujímavosťou tiež bolo, že tento rok sa veľmi darilo v tombole nášmu riaditeľovi, ktorý si odniesol celkom tri ceny. Gratulujeme. Hlavnou výhrou bol nedeľný obed (živá sliedka), ktorú si prevzala pani učiteľka Sebínová. Po polnočnom nástupe nasledovala voľná zábava a trvala až do neskorých ranných hodín. Stužkové sú úžasné slávnosti a stačí už len dodať: Navždy sa zachová v pamäti stužková.

Júlia Budošová a Patrícia Škrobianová 4.A.

STUŽKOVÁ 4.B.

Vo svete práve strieľali zo zbraní, keď sme riešili, či nám topánky ladia k šatám. Vysoký podpätok, alebo baleríny? Ladí kapela s Djom? Kde sú stužky? A kde bude stáť triedny učiteľ?

Nezabudli sme darček?

Tieto otázky, a mnohé ďalšie zneli v pozadí tohto dňa ako výstrely v Paríži. Nič netušiaci sme chystali svoj nástup na scénu. V duchu sme si opakovali repliky na scénky a lepili si protišmykové pásky na topánky, aby sme sa pri romantickom nástupe nevysypali na zem. Všetko utíchlo, svetlá zhasli a hostia upriamili pozornosť na video, ktoré sa prehrávalo na stene. Zrazu sme sa všetci ocitli na lúke a pochovávali sme triednu knihu. Smiech rodičov, učiteľov a partnerov nás upokojil a presvedčil, že naše prípravy nevyšli nazmar. Video ukončil výbuch šampanského. Spoza medzierky na dverách sme dali signál Djovi. Hudba začala hrať a my sme v nástupe pomaly vychádzali na scénu. Vďaka za to, že som sa rozhodla pre baleríny, som pomaly prekračovala z nohy na nohu, postupne okolo stola

dvadsiatichdvoch ľudí sa rozprestierali po celej sále. Bordové závesy sa chveli s našou „Vivat academia“ a niektorí učitelia si tiež pripomenuli slová piesne Gaudeamus igitur tichým pospevovaním popod nos.

Keď už ľudia v okolitých bytoch prešli na nočný pokoj, my sme prešli na voľnú zábavu. Nástup scénok s niekedy až vulgárnym podtextom však rozosmial i tých, ktorí v krvi nemali žiaden alkohol. Čerešničkou na torte bola naša školská kapela Stuped, ktorá prespievaným hitom „Stužková“ dostala takmer všetkých ľudí na nohy pod pódium. Nasledovala už len tombola, ktorá bola veľmi štedrá na ceny. Čitateľný úsmev a čiastočná hrdosť na to, že práve ich papierik bol vylosovaný, sprevádzal hostí na ceste od stola až k cene.

partnerov, učiteľov až k rodičom. Nastúpení v trochu nepravidelnom útvaru sme postupne vyslovili naše privety. Keď som predstúpila pred nástup so slávnostným prívetom v rukách, nechýbalo veľa, aby som od trémy stratila hlas. Úsmevy ľudí ma však povzbudili a tak som začala čítať vety, ktoré nejedného študenta či rodiča dojali k slzám. Slová o tom, aká vďaka patrí všetkým prítomným v miestnosti, otvorili program celej oficiálnej časti stužkovej. Po vyskúšaní učiteľských zdatností v tanci sme prešli na najdôležitejšiu súčasť stužkovej – samotné stužkovanie. Všetky chyby, ktoré sprevádzali našu prípravu, sa dokonale stratili v chaos, ktorý sme spôsobili pri pripínaní stužiek. Jeden zabudol pohár, druhá miesto toho svojho pohára držala v ruke pohár s chlapčenským menom, iná sa zas zabudla ukloniť. Nikto okrem nás však tieto chyby nevidel a každý rodič či partner upriamil zrak vždy na tú svoju osobu. Krásna chvíľa bola ukončená ešte krajším spoločným spevom. Hlasy

Ale my sme mali na programe ešte jednu maličkosť – rozbíjanie čaše. Samozrejme, že sme sa nezaobišli bez šiat poliatych červeným vínom, ale ani to nepokazilo okamih doplnený zvukom rozbitia keramickej čaše o zem. V objatí s črepom v ruke sme spoločne odspievali Frajerov od Petra Nagya. Tento moment bol posledným ostrým obrazom pre mohých ľudí v sále. Voľná zábava sa niesla v znamení tanca – či už profesionálneho valčíka, alebo chaotickej makareny.

Na záver pár slov od ľudí, ktorí si túto slávnosť odžili:

„Neviem, preboha, bolo to úplne úžasné! Nikdy na ňu nezabudnem.“

„Všetci sme sa dobre najedli!“

„Niektorí ľudia to nezvládli s alkoholom.“
(smiech)

„Nikdy by som netipovala, že naši učitelia sú takí dobrí tanečníci.“

Barbora Kučeríková 4.B.

”Keby som vedel, čo je umenie, netajil by som s nim to,“ Pablo Picasso